

Да IX Усебеларускага зьезду саветаў.

VIII зьезд саветаў Беларусі (5—13 красавіка 1927 г.) закончыў працэс фармаваньня Савецкай Беларусі, як часткі Савецкага Саюзу. На гэтым зьездзе адбылася: а) афармленьне пастановаў урадаў БССР і РСФСР аб аб'яднаньні ў складзе Беларусі ўсіх тэрыторый з большасьцю беларускага насельніцтва, і, такім чынам, была падведзена база пад далейшае гаспадарчае і нацыянальна-культурнае сацыялістычнае будаўніцтва Беларусі; б) была зацьверджана канстытуцыя Беларусі, чым зьезд аформіў дзяржаўна-праўнае становішча Савецкай Беларусі ў складзе СССР; нарэшце—) зьездам былі даны дырэктывы аб асновах плянавага будаўніцтва: ў галіне прамысловасьці, сельскай гаспадаркі і народнай асьветы, выходзячы з неабходнасьці скарыстаньня ўсяе матэрыяльнай і аб'ектнай Беларусі і ўцягненьня ў гаспадарча-дзяржаўную культурную працу ўсіх працоўных.

Усё гэта надала ў III зьезду саветаў Беларусі значэньне рубяжу якім закончыўся пэрыядна-падрыхтоўчы пэрыяд, і ад якога пачаўся новы пэрыяд—пэрыяд ілянавага сацыялістычнага будаўніцтва.

Надзвычайна важнае значэньне для разгортваньня далейшай працы як у Савецкай Беларусі, так і ва ўсім Савецкім Саюзе мае XV зьезд УсеКП(б), які адбыўся ў сьнежні 1927 г. XV зьезд УсеКП(б) дакладна сфармуляваў задачы саветаў у справе сацыялістычнага будаўніцтва і ў барацьбе супроць капіталізму, а таксама вызначыў шлях далейшай барацьбы за сацыялізм.

На падставе дасягнутых ужо посьпехаў XV зьезд УсеКП(б) адзначыў, што Савецкі Саюз прыступіў і выконвае разгорнутую праграму сацыялістычнага будаўніцтва.

Галоўныя пункты гэтай праграмы: па-першае—задача індустрыялізацыі краіны, пры чым у аснову індустрыялізацыі кладзецца вытворэньне сродкаў вытворчасці, а таксама сацыялістычная рацыяналізацыя і зьніжэньне сабекошту; па-другое,—узмацненьне плянава-кіруючай ролі сацыялістычнага сэктару народнай гаспадаркі ў адносінах да сельскай гаспадаркі. Тут упяршыню была пастаўлена з усёй рашучасьцю праблема аб аб'яднаньні і пераарганізацыі дробных індывідуальных сялянскіх гаспадарак шляхам іх калектывізацыі. Выкананьне гэтай задачы было пастаўлена ў сувязь з неабходнасьцю далейшага рашучага наступленьня на кулака, апіраючыся на бядняцка-серадняцкія і батрацкія масы вёскі. Нарэшце, трэцяе—гэта пытаньні культурнага будаўніцтва і барацьбы з бюракратызмам. Зьездам было пастаў-

лена пытаньне аб культурнай рэвалюцыі, як неабходнай умове будаўніцтва сацыялістычнай грамады. Зьезд таксама вызначыў, што толькі шляхам уцягненьня ў справу сацыялістычнага будаўніцтва шырачэйшых мас працоўных мы зможам вырашыць пастаўленыя задачы, і што супроць бюракратызму, як злейшага ворага працоўных, які адрывае дзяржаўна-гаспадарчы апарат ад масаў,—трэба весьці самую рашучую барацьбу.

Усе пастановы гэтага зьезду—гэта ёсьць пастановы аб наступленьні сацыялізму і аб далейшай рашучай барацьбе супроць капіталістычных элемэнтаў гораду і вёскі.

Калі мы сёньня падыходзім да неабходнасьці даць ацэнку нашай працы за мінулыя 2 гады пасля VIII зьезду саветаў БССР, то нам трэба ўлічыць, што зроблена ва ўмовах Савецкай Беларусі дзеля разгортваньня плянавага сацыялістычнага будаўніцтва на падставе дырэктываў XV зьезду УсеКП(б).

Я ня буду спыняцца на лічбавых даных, якія могуць служыць адказам на гэтае пытаньне. Лічу, што кожны чытач часопісу „Савецкае Будаўніцтва“ павінен добра пазнаёміцца з кнігай „Контрольные цифры народного хозяйства и культуры БССР на 1928-29 хоз. год“, у якой ён знойдзе патрэбныя матэрыялы. Я надам толькі тую агульную ацэнку вынікаў нашай працы, што даў XII зьезд КП(б)Б, які адбыўся 5—16 лютага б. г. Там сказана наступнае: „XII зьезд КП(б)Б канстатуе, што ў выніку правільна правадзімай КП(б)Б лініі работы ў поўнай адпаведнасьці з асноўнай палітычнай лініяй і дырэктывам 15 зьезду УсеКП(б) і XI зьезду КП(б)Б мы дабіліся значнага ўздыму ўсяе народнае гаспадаркі Беларусі. У наяўнасьці: значны рост удзельнае вагі прамысловасьці ва ўсёй народнай гаспадарцы пры адначасовым павышэньні ролі буйнай прамысловасьці; уздым сельскай гаспадаркі аднак, ідзе яшчэ яўна невыстарчальным тэмпам; рост калектывізацыі і каапэраваньня сялянскае гаспадаркі; агульнае ўзмацненьне і рост сацыялістычных элемэнтаў у народнай гаспадарцы пры пасьпяховым наступленьні на капіталістычныя элемэнты гораду і вёскі; няўхільны рост матэрыяльнага і культурнага росту рабочае клясы і бядняцка-серадняцкіх мас сялянства. У цэлым—умацаваньне дыктатуры пралетарыята. Усе гэтыя посьпехі былі магчымы, дзякуючы правільнай Ленінскай лініі ў гаспадарчым будаўніцтве, падтрыманьню гэтай лініі з боку рабочае клясы і бядняцка-серадняцкага сялянства“.

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы